

Dimarts 12 d'abril el presumpte atracador de Londres, John Robert Fleming, abandonava l'Estat espanyol per la frontera catalana de la Jonquera, camí de les nuvolades illes. Era la sego-

na expulsió. Darrere quedaven un vulgar judici de faltes i un petit deute amb el ciutadà àrab que li va eixir a l'encontre. I, tal vegada també, una dona misteriosa.

seua inviolable residència de Santa Flàvia, pròxima a Palermo.

Víctima d'un infart, va morir el 13 de maig de 1987, a la Vila Joiosa, Robert Trimbole, el rei de la *canguro connection*. Trimbole, àlies Bob, era l'home més buscat de tota Austràlia, com a antic cap del narcotràfic en la zona. Enemic número 1 de la Interpol i de la policia australiana, era buscat interna-

LA MÀFIA MUNDIAL REUNIDA A LA COSTA VALENCIANA

Greco i «la famiglia»

La camorra napolitana, el clan Bardellino, la màfia de Marsella o Lió i els sicilians, a més del batalló anglès, fa anys que viuen entre nosaltres. Tristos successors d'Alphonse Capone, Johnny Torrio o Frank Costello, que ens han convertit en la segona Sicília.

Joan Pomares

En declaracions fetes a EL TEMPS, Juan Miguel Sánchez Crespo va dir: «La màfia internacional no opera de cap manera a Alacant». Mesos després era fulminantment cessat, i així deixava d'ostentar el càrrec de comisari en cap provincial. Evidentment, s'equivocava. Semblava que desconeixia també els freqüents viatges a l'Estat espanyol de Giovanni Falcone, el jutge de Palermo més temut pel sindicat del crim. En referència a la nostra costa, el cèlebre caçamafiosos afirmà: «Ací inverteixen el resultat de les seues operacions».

Gaetano Badalamenti, *padre-padrone* de la màfia siciliana, fou detingut l'11 d'abril de 1984 gràcies a un espectacular setge internacional. La complicada operació policial envià a la garjola el cap suprem d'un dels clans més poderosos del narcotràfic mundial. Don Tano havia decidit que les grans sumes obtingudes dels negocis de l'heroïna foren blanquejats a l'Estat espanyol, amb inversions a Catalunya i al País Valencià.

La policia italiana i l'FBI calcularen que el capital procedent de la droga, i legalitzat pels capitosts, pujava a 240.000 milions de pessetes. Tres-cents milions foren invertits a Benidorm, gràcies a Roberto Azzoli i companyia.

Azzoli, enquadrat en la xarxa nord-americana de Bonnano i home de confiança de badalamenti, convertí els diners negres que li arribaven mitjançant transferències bancàries a Benidorm en innocents i lucratiu negocis, bàsicament immobiliaris. Dirigí una joieria breument i de la mà dels germans Gaetano i Salvatore Grado i d'Urise Mazolini, entre altres compatriotes de la *família*, va fundar una societat immobiliària en la capital de la Marina Baixa. Don Tano residia, fora de tota sospita, en el xalet 46 de la urbanització

Gaetano Badalamenti.

Rocas Blancas de Benidorm i havia invertit 60 milions en l'hotel Sierra Dorada. També va blanquejar els diners del gran *capo* Gaetano Badalamenti en la compra d'apartaments en el carrer Emilio Ortuno de Benidorm, en el Racó de l'Oix i en la urbanització Marina Sedaví. En ser detingut, després d'haver rebut trenta milions de pessetes en un compte de Banco de Bilbao, Azzoli va confessar que junt amb el diputat italià Massari i el socialdemòcrata Nicolazzi, en aquell moment ministre italià d'Obres Públiques, pensava crear un nou negoci immobiliari.

Els jutges antimàfia assenyalaren Michele Greco com el principal promotor de la inversió mafiosa en les nostres costes. Greco, considerat *capo di tutti i capi*, va ser autor, entre incompentables delictes de sang, de l'assassinat del general Della Chiesa i del metrallament del magistrat Rocco Chinnici, els seus màxims perseguidors. Morts que va ordenar tranquil·lament des de la

Giovanni Falcone.

cionalment, acusat d'ordenar més de vint-i-cinc execucions, entre elles la d'un polític liberal antimàfia. Sota la falsa identitat de Robert White, va viure durant dos anys entre Benidorm i Alacant. Des del seu xalet «Villa Conchita» de l'Alfàs del Pi es dedicava a blanquejar la seua fortuna en inversions immobiliàries per les Marines.

Després d'unes felices vacances a Alacant, la Interpol va detenir *Achille Carlassaro*, autor del robatori de 105 kgr. d'or pur en un ràpid assalt armat. En la comissaria d'Alacant va romandre detingut el gran *capo* de la màfia francesa, el grec Nicolàs Clacamanos. Se'l va acusar de tenència il·lícita de municions, i se'l va extraditar. Una banda de quinze homes amb el seu cap, Sandro Saccione, un dels màxims executius de la xarxa sud-americana, va ser detingut després d'haver deixat un regall d'atracsaments i negocis del narcotràfic a Castelló de la Plana, Elx i Sant Vicent del Raspeig.

René Nivolis, antic col·laborador del clan Vaccarizi, va programar des de la localitat catalana de l'Escala i des d'Alacant, on va residir junt amb alguns dels seus homes l'estiu de 1982, els seus més fabulosos atracsaments. Nivolis va manar l'execució del *capo* major de la màfia de Lió, Raymond Vaccarizi, detingut en la Modelo de Barcelona. Una execució que va dur a cap el *pied-noir* ex-OAS i proxeneta francès Gerard Montreuil, que va eliminar Vaccarizi disparant-li dos trets al cap des de fora de la presó. □